

Tarih: 24.06.2022

Konu: Musibetler Karşısında Müminin Tavrı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَتَبْلُؤَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالْعِمْرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ،

Muhterem Müslümanlar!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) bir gün, çocuğunun kabri başında feryat eden bir kadına rastladı. Acılı anneye; “Allah’a isyan etmekten sakın ve sabret!” diyerek nasihatte bulundu. Ve yine Peygamberimiz (s.a.s.) üzücü bir hadiseyle karşılaştığı an paniğe kapılmadan sabır gösterilmesine işaret ederek; “Gerçek sabır, musibetin geldiği ilk anda gösterilen sabırdır.”¹ buyurmuşlardır.

Hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede ise Yüce Rabbimiz şöyle buyurur: “Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle sınavacağız. Sabredenleri müjdele!”²

Kıymetli Müslümanlar!

Elbette hiçbirimiz zorluklarla karşılaşmayı arzu etmeyiz. Ancak müminler olarak biliriz ki, hayatın güzel anları kadar, sıkıntılı zamanları da dünya imtihanımızın birer parçasıdır. Cenab-ı Hak, insanı bazen elindekileri alarak, bazen de fazlasıyla nimet vererek imtihan eder. Unutmayalım ki bu “imtihan dünyasında” imtihanların en ağırlarına Allah’ın sevgilisi, Rasülüllah (s.a.s) maruz kalmıştı. Ancak O, bu sınavlar karşısında Allah’a isyan ifade eden bir söz söylemedi, Allah’a olan ümidini ve inancını kaybetmedi, “O’ndan geldik O’na döneceğiz”, “Veren de O, alan da O” anlayışıyla Allah’a tevekkül etti.

Bizler de musibetler karşısında isyan etmek, kötü söz söylemek yerine, öncelikle sabırlı ve metanetli olmaya gayret göstermeliyiz. Sağduyu ve akl-ı selim ile hareket etmeli, Allah’a olan tevekkülümüzü kaybetmemeliyiz. Musibetler karşısında mümince tavır; sıkıntıyı aşmak için üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmek, bunlardan ders çıkarmak, ilim sahibi insanların fikirlerinden istifade etmek, son olarak da Allah’a tevekkül etmektir.

Değerli Müminler!

Sevgili Peygamberimiz bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyor: “Müminin hali ne hoştur! Her hali kendisi için hayırlıdır ve bu durum yalnız mümine mahsustur. Başına güzel bir iş geldiğinde şükreder; bu onun için hayır olur. Başına bir sıkıntı geldiğinde sabreder; bu da onun için hayır olur.”³

O halde, iyi günde olduğu kadar, kötü günde de hayata tutunmak ve Rabbimizle aramızdaki bağdan güç almak, imanın güzelliğindedir. Bunalmış bir insanın, çaresizliğini şiddete dönüştürmesi, kadın ve çocuklardan öfkesini çıkarması zulümdür. Zulüm ise kul hakkı çiğnemektir; acı ve nefret tohumlarıyla aileyi zehirlemektir. Hâlbuki mümin, elinden ve dilinden merhamet yayılan, çevresine güven ve huzur aşılayan kimsedir. Dert varsa, dertlere derman olan Allah vardır. “O ne güzel Mevlâ, ne güzel yardımcıdır!”⁴ Sıkıntı varsa, sıkıntılara elbirliği ile çözüm bulacak dostlar, komşular, akrabalar vardır. “Müminler ancak kardeştir!”⁵

Aziz Müslümanlar!

Acılarımızı isyana ve zulme dönüştürmeyelim. Yaşadığımız zorluklar karşısındaki metanetli tavrımızın, Allah katında nice kolaylığın müjdecisi olacağını unutmayalım. Bizler bu dünyaya, inanmak ve iyi işler yapmak için geldik. Peygamberimizin umut ve teselli vadeden şu hadisini hatırlayalım; “Vücuduna batan bir diken bile olsa, başına gelen her türlü musibet karşısında Müslüman’ın günahları affolunur.”⁶

Rabbimizin yardımından ve rahmetinden ümidimizi kesmeyelim. Resûl-i Ekrem (s.a.s)’in duasıyla Yüce Rabbimize niyaz edelim; “Biz Allah’a aidiz ve O’na döneceğiz. Allah’ım! Başıma gelen musibetin mükâfatını senden bekliyorum, bundan dolayı bana ecir ihсан et, benim için onu daha hayırlısıyla değiştir.”⁷

¹ Buhârî, Cenâiz,31.

² Bakara, 2/155.

³ Müslim, Zühd, 64.

⁴ Enfâl, 8/40.

⁵ Hucurât, 49/10.

⁶ Buhârî, Merdâ, 1.

⁷ Müslim, Cenâiz, 4.